

[Klaus Hækkerup]

Det tredje formål med loven er at indføre en finansieringsgaranti, der indebærer, at kommunerne skal indbetale til statskassen, hvis det kommunale udskrivningsgrundlag for 1992 stiger med mere end 4,3 pct. i forhold til 1991 og dermed overstiger et samlet beløb på 401,1 mia. kr. Omvendt skal staten udbetale til kommunerne, hvis det kommunale udskrivningsgrundlag ikke stiger med de 4,3 pct. i forhold til 1991. Og så er det selvfølgelig de for meget eller for lidt opnåede skatter, der skal udbetales henholdsvis indbetales.

Jeg kan ikke helt gennemskue aftalen på dette punkt, men så vidt jeg kan se, er der nærmest tale om, at man nu gennemfører en slags konjunkturreguleringsaftale for 1992 isoleret set. Det vil vi gerne se nærmere på. Det er første gang, at der frivilligt mellem staten og kommunerne indgås en egentlig konjunkturreguleringsaftale. De videre konsekvenser af det står os ikke helt klart, men det kan godt ske, at det er en hensigtsmæssig måde fremover at regulere kommunernes økonomi på, så vi altså bevæger os fra som hidtil at have haft en relativt strikt udgiftsstyring til nu også at gå ind og se på indtægtsstyringen. I hvert fald er det et nyt princip, der her frivilligt indføres mellem staten og kommunerne.

Hovedformålet med lovforslag nr. L 131 er at indføre et nyt ældrekræterium i udligningen ved at lade det, man kalder »antallet af 75-årige og derover«, afløse af to nye kriterier, nemlig dels »antallet af 75-84-årige«, dels »antallet af 85-årige og derover«. Der er altså alene tale om en opsplnitning af den vægtandel, hvorved aldersgruppen tidligere er indgået i udgiftsbehovsgrundlaget.

Indførelsen af de to nye ældrekræterier betyder en merudgift for nogle kommuner og en merindtægt for andre kommuner – for nogle kommuner, fremgår det af bilaget til lovforslaget, endda en overordentlig betydelig merudgift. At det ville komme, har regeringen vidst, siden den indgik aftalen med kommunerne den 11. juni i år, og det er først nu, vi behandler det i Folketinget – først efter, at kommunerne har lagt deres budgetter. Det betyder for nogle kommuners vedkommende, at de må ud og gå i gang med at revidere deres budgetter en gang til, og det er egentlig for dårligt, at regeringen fra den 11. juni og frem til nu ikke har kunnet tilvejebringe dette lovforslag så betids,

at det kunne ligge færdigvedtaget i Folketinget, inden kommunerne begyndte deres budgetlægning. Jeg synes, det er en overordentlig uhensigtsmæssig fremgangsmåde, Indenrigsministeriet har valgt, og det er jo ikke, fordi Folketinget er druknet i lovforslag fra Indenrigsministeriet i indeværende folketingssamling. Vi kunne sagtens have behandlet dette lovforslag, så det lå færdigt, inden kommunerne gik til den endelige og sidste behandling af deres budget.

Det foreslås også i loven, at bestemmelsen i den eksisterende lovs § 24 om, at beskatningsniveau skal beregnes med 3 decimaler, ophæves, og at det overlades til indenrigsministeren at fastsætte regler herom for fremtiden. Formålet hermed skulle efter bemærkningerne være at sikre en større præcision i beregningen af beskatningsniveauer. Javel, det kan godt ske, man opnår det.

Det anføres også i bemærkningerne, at der kan være tale om, at der sker ganske betydelige forrykninger, hvis man ikke gør det. Hvis det er tilfældet – og det har jeg ingen grund til at betvivle – mener jeg, at fastsættelsen af den slags regler er et anliggende for Folketinget og ikke noget, man ved en bemyndigelse kan lægge over til ministeren. Vi taler her om en udligning mellem landets kommuner, en omfordeling af midler mellem landets kommuner, som kan være ganske ømtålelig. Jeg mener, at det som hidtil må være Folketinget, der fastlægger det niveau og de præcise regler for, hvordan den omfordeling skal finde sted.

Vi vil altså fra Socialdemokratiets side nærmest være afvisende over for den del af forslaget, medmindre det under udvalgsbehandlingen viser sig, at der skulle være en særdeles god begrundelse for at overføre et så ømtåleligt spørgsmål til ministerens afgørelse efter bemyndigelse i loven.

Karen Højte Jensen (KF):

Som den socialdemokratiske ordfører nævnte det, er dette lovforslag aftalt med de kommunale parter 11. juni 1991. Jeg undrer mig lidt over, at hr. Klaus Hækkerup, som har godt kendskab til det kommunale, kan kritisere, at man indgår en aftale den 11. juni om at få et nyt ældrekræterium ind om de 85-årige, og sige, at det burde have været besluttet for længst. Nu er det sådan, at Folketinget mødte